

MI MLADI BORCI

284/32 Poština plačana v gotovini.

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 18 DIN, NEDIJAŠKA 36 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 36 DIN. — POSAMEZNA ŠTEV. 75 PAR. UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, POLJANSKA C. 4. (ALOJZIJEVIŠČE). — ČEK. RAČ. ŠT. 16.078.

LETO V.

LJUBLJANA, PETEK 27. SEPTEMBRA 1940.

ŠTEV. 3.

MOGOČNE BESEDE PIJA XII. O KATOLIŠKI AKCIJI

V sredo 4. septembra 1940 je sv. oče Pij XII. sprejel zastopnike italijanske Katoliške akcije v slovesno avdienco. Delegati, med katerimi je bilo več oseb iz najodličnejših cerkvenih krogov, so napolnili tri velike sprejemne dvorane. To je bila prava manifestacija KA pred njenim vrhovnim poglavarjem, papežem.

Ob tej priliki je imel sv. oče Pij XII. mogočen govor o pomenu in odličnosti KA. Ta prva obširna poslanica Pija XII. o KA je tako lepa, tako topla in nam mora biti tako sveta, kakor so svete besede, ki jih je oče v težki uri povedal svojim sinovom na pot v življenje.

Sv. oče je takole izvajal:

VZVIŠENO POSLANSTVO

Kako vzvišeno poslanstvo ima KA, je jasno odtod, da je KA pomočnica Cerkev za iste cilje, kot jih ima Cerkev sama; da rešuje duše in da nadaljuje zveličavno delo Kristusovo preko vseh časov in krajev. Ali ni vzvišeni cilj Cerkev in cerkvene hierarhije prav v tem, da bi se svet spreobrnil in bi se vsi narodi združili v božjem kraljestvu? Ozrite se, dragi sinovi in hčere, na Golgota. Glejte, od tam prihaja nevesta Kristusova, s kelihom njegove krvi v rokah, da si osvoji svet in ga spravi z Bogom. Ob njej stopa Peter, namestnik Kristusov, z nebeškimi ključi, za njim apostoli, škofje, duhovniki in drugi sodelavci pri tem svetem podjetju. Krog njih pa se zgrinjajo ljudstva in narodi, prerajeni z vodo in z besedo, vsi bratje krog istega Učenika, vsi ene vere, vsi eno telo, vsi romarji v isto nebeško domovino, ki jih družijo ena, najvišja ljubezen. Glejte, to je duhovna četa KA v sedanjih dneh.

NEIZMERNO GORJE DANAŠNJEGA ČLOVEŠTVA

Koliko nesrečnih duš je v današnjem svetu, ki v zgodnji mladosti niso imele nikogar, ki bi jih bil učil, jih vodil in svaril, ki bi jih bil utrdil v veri in v pobožnosti! Niso imeli matere, ki bi jim otrokom govorila o nebeškem Očetu, vzrasli so med stenami, na katerih ni visel križ, in v hišah, ki so bile gluhe za molitev in za glas zvona, ki je vabil v cerkev, in v knjigah, ki so jih brali, je bilo vse kaj drugega, ko ime božje in Kristusovo.

POTREBA LAIČNIH APOSTOLOV

Kako majhno je število božjih služabnikov spričo tolikih ubogih duš in tolikih potreb! Mnogotera področja družabnega življenja pa so duhovniku skoro zapreka, dostopna le laikom.

V naravnem redu in v redu milosti vlada zakon, da podobnost zbližuje in združuje. Tako je tudi v duhovnem svetu, če le zna človek gledati svojega bližnjega v luči vere in najti v njem svojega brata. Če pa potem vidiš, da je tvoj brat zašel proč od očetne hiše, mar ga ne boš opomnil in mu pokazal pot nazaj, če le imaš kaj gorečnosti za hišo božjo (Sv. Avguštin). Ta gorečnost, ta božji ogenj je danes z mogočnim žarom vzplapolal prav v vrstah KA.

V KA JE UPANJE NA REŠITEV

V vas, v KA polagamo mnogo svojih upov za bodočnost.

V tej težki uri, ko so se zbudile človeške strasti, ki jih je bil mir nekako uspaval, in izbruhnile, razplamtele in razdivjale v krvavem in uničujočem dvoboju, v tej tesnobni skrbi, ki teži naše očetovsko srce, obračamo svoj pogled na KA in se tolažimo z zaupanjem, da bomo prav v KA, zbrani in strnjeni okrog svojih škofov in okrog apostolske stolice, našli vdane in goreče sodelavce za najvišji blagor duš in narodov, za to veliko delo, ki nam je bolj pri srcu kot karkoli: da bi spet Kristus zavladal v človeški vesti, da bi se vrnil v družinske domove, v javno življenje, v razmerje med družabnimi razredi, v državno in mednarodno življenje.

ŠTIRI LASTNOSTI KA

Da pa bo KA kos tej nalogi, je nujno potrebna najtesnejša zveza s hierarhijo, potem združenje z Bogom in še edinstvo in lastni organizaciji in edinstvo z drugimi cerkvenimi društvi.

NAJTESNEJŠA ZVEZA S HIERARHIJO

1. KA bo po želji Cerkev, če bo v prvi vrsti tesno in neomajno združena s škofi in sv. Stolico. Hierarhija ima oblast in dolžnost učiti in voditi, KA pa je njena poslušna sodelavka, ki ji daje na razpolago vse svoje sile. Ljubezen, pokorščina, ponižna in uslužna vdanost papežu in škofom je članom KA v veselje, v tem pa je tudi njih moč in zagotovilo plodonosnega uspeha. Zakaj o hierarhiji, ki je dedič apostolskega zbora, velja tista Jezusova obljuba: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28, 20) in po hierarhiji je te obljube deležna tudi KA.

ZDRUŽENJE Z BOGOM

2. Glavni temelj KA pa je združenje z Bogom, globoko duhovno in versko izoblikovanje. Člani KA — in

to zmorejo pač le izbrani — se morajo lotiti svojega dela s spontanim zanosom in s plemenitim navdušenjem, ki v požrtvovalnosti in v žrtvah ne prizanaša samemu sebi. Za to pa se zahteva izbrana priprava in skrbno oblikovanje. Kot najboljšo duhovno pripravo priporočamo v prvi vrsti molitev. Molitev je ključ do božjih zakladov, molitev je zmogljivo orožje v borbi za dobro proti zlu. Potem pa še z vestno udeležbo pri sv. daritvi, pogosto prejemanje zakramentov, duhovne vaje.

NOTRANJA EDINOST

3. Poleg tega pa je za dober uspeh na duhovnem področju potrebna tudi tesna vzajemna povezanost med člani samimi. Ta tesna vez naj jih čisto združi in ustvari iz njih eno samo veliko družino starih in mladih. Med cerkvenimi asistenti po škofljah in v osrednjem vodstvu naj vlada popolno soglasje. Majhna nespornost, zamisljenja v nazorih naj ne motijo enotnega hotenja, žrtvujte jih skupni ljubezni in miru! Duhovniki in laiki morajo svojo iniciativnost in svoje delovne načrte koordinirati, da se ne bodo sile zastoj raztrošale.

EDINOST Z DRUGIMI ORGANIZACIJAMI

4. Edinost pa mora vladati tudi med člani KA in člani drugih društev. KA je sicer prvenstvena organizacija katoličanov-borcev, a poleg nje so še druge, ki

so odvisne od cerkvenih oblasti in imajo tudi za svojo nalogo apostolat. Kdo ne uvidi, kako zelo je potrebna med KA in temi organizacijami vzajemna dobrohotnost, široko razumevanje in iskreno sodelovanje!

Odseki KA, ki se bodo ustanovili v katoliških vzgojnih zavodih, ne bodo prav nič motili duha in življenja v zavodu, ampak bodo le poživili njih apostolsko delo z novim zagonom, ko ga bodo velenili v glavno osrednjo organizacijo.

Tako pripravljeni, tako izoblikovani in združeni bodo člani KA lahko šli na delo kot apostoli na različna področja v človeški družbi, povsod, kjer koli so duše, ki jih je treba še pridobiti za Kristusa.

POZIV K DELU

Pojdite, dragi sinovi in hčere, med ponižane, uboge in trpeče, med nesrečne in zapuščene! Pojdite k mladini, ki živi v tolkerih in tako velikih nevarnostih! Pojdite tudi med starejše, ki so vzrasli v ozračju, ki je prenasličeno z agnosticizmom! Pojdite v svet in zaupajte v Kristusa, ki je svet premagal!

V KA se na posebno odličan način udeležuje in zmaga, je duša mističnega telesa Kristusovega, duša vere, upanja in ljubezni, ki je v naših srcih razlita po sv. Duhu. Tudi mi živo potrebujemo, da pride nad nas isti sv. Duh v podobi ognjenih jezikov in prenovi obličje zemlje.

KOMUNISTI NA BOŽJI POTI

Komunisti izrabijo vsako priliko za razširjanje svojih idej. Danes se poslužijo dijaškega sejma, da tam odložijo svoje laži, jutri ti prav navdušeno agitirajo na vlaku, zopet drugič izrabijo tržne dneve in tam razkladajo, da je le Sovjetija (oni pravijo: naša bratska Rusija) zmožna prinesiti kruha jugoslovanskim narodom in jih rešiti draginje.

Zadnje čase so postali prav podjetni v mestu, ki ga od treh strani obdaja reka Krka. Po vsem mestu je znanih nekaj ljudi, ki niso v nobeni pravi službi, pa vendar sijajno žive. Dolgo so si meščani zaman belili glave, odkod neki dobivajo denar. Zadnji dnevi so jim to uganko pojasnili. Možje so plačanci iz Moskve, ki imajo nalogo, rdečemu carstvu pridobiti čim več pristašev. Vendar so se pri tem opekli. Pred tednom so jih varnostni organi zajeli pri prav zanimivem poslu in jih poslali v zapor, da se tam oddahnejo od trudapolnega dela.

Prišlo pa je do tega, za »prijatelje bratske Rusije« neljubega dogodka, takole:

V bližini mesta je znana božja pot, posvečena spominu rojstva Marije Device. Vsako leto se zbere na tem kraju na dan »žegnana« velika množica romarjev s cele Dolenjske. Letos jih je bilo še posebno mnogo, saj vojni časi človeka naravnost silijo, da se zateka pod okrilje Marije, Kraljice miru. Pred cerkvijo je polno stojnic, kjer prodajajo trgovci razne dobrote, med drugim tudi pecivo. Na tem pecivu (lect mu pravijo), so napisani razni izreki. Komunisti so prišli na dobro idejo: namesto šaljivih in verskih napisov so nalepili na pecivo — s privoljenjem trgovcev, ki tudi prijazno gledajo na njih početje — izreke, ki jih je bilo prav zanimivo brati. Tako so otroci, ki najrajši kupujejo »odpustke« iz lecta, brali čudne reči, kakor: »Živijo naš oče Stalin!« — »Živela bratska Rusija!« — »Živela

vojaška zveza Jugoslavije z bratsko Rusijo!«

Vendar pa se možje niso dolgo veselili: listki so hitro prišli v roke pravim ljudem, ki so znali poiskati tudi pisatelje teh »ganljivih« napisov in konec je bil ta, da so se znašli kmalu za zamreženimi okni.

Tako komunisti izrabljajo tudi božje poti za svojo agitacijo. To vse po preizkušenem načelu, da je treba izrabiti ravno tiste prilike, kjer se komunistična agitacija najmanj pričakuje. Morda so računali tudi na to, da bodo ljudje njihove napise na lectu z isto pobožnostjo sprejeli kot pobožne vzdihne, ki so jih sicer na istih mestih brali.

Če so komunisti tako podjetni, da gredo na božjo pot in se tam lotijo najbolj pobožnih ljudi, ali mislite, da niso potem tudi toliko zviti, da bi se lotili katoliških organizacij?

ŠTEVILO AKADEMIKOV NA KATOLISKI UNIVERZI V PEKINGU MOČNO POSKOČILO

Katoliška misijonska univerza v Pekingu je imela letos v zadnjem semestru toliko slušateljev kot še nikoli prej. Akademikov in akademičark je bilo 1385. Od teh je sicer le prav malo katoličanov, a socialno delo te univerze napravlja na kitajsko dijaško mladino velik vtis. Zadnje zimo je dajala univerza hreno 1500 potrebnim akademikom in srednješolcem. Izdala je za to deset tisoč dolarjev.

Vsem, ki si želijo resnice, pravimo: „Pojdite k Tomažu!“, da pri njem v izobilju dobe hrane zdravega nauka v večno življenje svojim dušam.

Pij XI., Studiorum ducem,

Veličina naše Cerkve

Mnogo katoličanov nima o krščanstvu in Cerkvi nobenega obsežnejšega in vzvišenejšega pojma. Zamudili so spopolnjevanje svojega v šoli pridobljenega znanja in tako niso sposobni, da bi predsodke in nerazumevanje svoje okolice uspešno odstranjali.

Cerkveni očetje so v vsem svetovnem dogajanju vedno s prstom kazali nazaj na Boga in krščanstvo ter vse, kar je bilo dragocenega v svetni literaturi in filozofiji izrabili pri gradnji svojega sistema. To se danes veliko premalo izvaja. In vendar imamo tudi v modernem duhovnem življenju veliko prilike za to. Pri velikih duhovih naše dobe je opaziti toliko hrepenenja po krščanstvu in Cerkvi. Zakaj ne bi tega sistematično izrabili in postavili v pravo luč?

DVIGA IN OSREČUJE ŽIVLJENJE

Kako je Cerkev velika po svojih nadnaravnih dobrinah. Koliko luči, tolažbe in moči razsiplje misel na Boga, ki jo ona širi. Kako je Cerkev zaščitila človeško dostojanstvo, s tem, da je vsak človek otrok božji in romar proti nebesom.

Našemu življenju na zemlji daje čudovit smisel, ko pove, da je življenje vzgojevališče in bojišče za onostranstvo. Kako lepo vodi človeka k temu, da se poplemeniti, ko uči, da je samo to, kar je plemenito, vredno višjega življenja v onostranstvu.

NAJVEČJA POSPEŠEVATELJICA ZNANOSTI IN UMETNOSTI

Cerkev je velika tudi kot pospeševalnica vsega duhovnega in lepega. Kdo od svetnih mislecev presega po globini Tomaža, Avguština, Newmana? V Cerkvi je tudi vsa polnost naravnega znanja in na-

ravne lepote. V Cerkvi živi najboljše od Platona in Marka Avrela, pa tudi od Demostena in Seneka. Cerkev obsega kulturo stare Grčije in največje vrednote Orienta. V njeni sencii so ustvarjali Dante in Shakespeare svoja nesmrtna dela. Dala je zavetje Michelangelu in Bramanteju, inspirirala Rafaela in Rubensa. Njene so najčudovitejše katedrale sveta, v njenih božjih hišah donijo Palestrinovi korali, Beethovnovе maše, joče Mozartov Requiem in vriska Brucknerjev Te Deum.

VELIKE OSEBNOSTI V NAROČJU CERKVE

Kakšno bogastvo velikih osebnosti skriva Cerkev v svojem naročju! Frančišek Asiški in Dominik, Jurij in Martin s Toursa, Cecilija in Katarina Sienska, Ignacij in Frančišek Ksaver. V Cerkvi je prostor za razglabljanje in mistiko, za junaštvo vojaka, vladarja in kmečke dekle. Vse možnosti človeškega razvoja so danes v njej.

SVETOVNA SPLOŠNOST CERKVE

Kako čudovita je naša Cerkev v svoji splošnosti. Ona ni samo zadeva enega ali drugega naroda in rase, ampak je lastnina vsega sveta kakor sonce. Njen evangelij se oznanja po vseh delih zemlje. Njene stolnice stoje prav tako v Kapstadtu in Bombayu, Kairu in Šanghaju kakor v Rimu ali Parizu, v Milvauke ali San Francisku. Liturgija dunajske cerkve sv. Štefana je prav taka kot liturgija ob La Plati in Amazoni, kot v sencii Gavrizarja in Fujiyame.

Krščanska filozofija in teologija, ki se predava na teoloških fakultetah v Evropi, je prežeta z istim duhom kot teo-

logija in filozofija na kolegijih v Ameriki, na Daljnem Vzhodu in v Avstraliji.

MED VSEMI NARODI ZEMLJE

Njene duhovnike dobiš med vsemi narodi na svetu. Njeni misijonarji delajo prav tako med črnci v vroči Afriki kakor med Lapenci na ledenem severu, med rdečkožci v ameriških rezervatih, med rumenimi indijskega arhipela in med meščanci južne Amerike.

NEPORUŠLJIVA TRAJNOST

Kako čudovita je Cerkev v svoji trajnosti! Naj je še tolikokrat navidez pokopana pod razvalinami, vedno znova se sama iz sebe prerodi kakor ptič Feniks. Mislili so, da jo bodo preganjanja prvih treh stoletij, viharji preseljevanja narodov, temno deseto stoletje, razkol in reformacija, triumfiranje liberalizma v XIX. stol. vendar mogli pokončati. Ona pa je vse to iz svoje lastne notranje moči preživela. Vere in kulture so prihajale pa zopet izginjale, Cerkev pa živi. Grški Olimp, rimski Pantheon, ideologija renesanse in prosvitljenstva so prišle in izginile — Cerkev pa živi.

Filozofi in teologi kakor Julijan Odpadnik, Pelagij, Wiclif, Hus, Giordano, Bruno, Berkeley, Hume, Descartes, Voltaire, Rousseau so v svojem času očarali duhove, nato pa izginili, — Cerkev pa živi.

CERKEV ŽIVI V ČUDOVITI VELIČINI

Živi nezlomljena. Če jo preganjajo v eni deželi, toliko bolj cvete v drugi. Stoji sredi viharjev časa in bo stala do konca sveta.

Lav na otakih

Pod obalo Takošime se je skrila prva ladja roninov. Jadrna so zvita. Bojne opreme so izginile s tal. Vsi so oboroženi, s čeladami na glavah in z naličniki pred obrazi. Samo uklenjeni mož leži zvezan med klopni.

Tisti, ki so se izkrcali na severu, so bili že izginili v gozd, medtem ko so se na jugu ravno izkrcali. Tomaž pa je ravno ta čas tudi porinil svojo ladjico v vodo.

»Koreva šimata! Da se mora cepec ravno sedaj odpeljati! Ta bo napravil hrup in mi se bomo obrisali pod nosom.«

»Še,« hoče Kenkakuki pomiriti svojega vodnika, »še krije naše ljudi rt s svojim gozdom. Samo da se sedaj ne bi odpeljal predaleč.«

»Potem moramo tod naprej! Pripravite vesla!« se glasi povelje.

»Toda vas še ni obkoljena!«

»Potem jo moramo v naskoku zavzeti!«

Stari Tomaž pa je dovolj pretkan in se ne pelje daleč od brega. Mirno križari sem in tja.

Haraguro postaja vedno bolj nepotrpežljiv: »Ali so danes počasni! Če bi vendar že dali znamenje!«

Končno vendar. Haraguro zaukaže: »Naprej!«

Kakor puščica švigne ladja iz skrivališča proti staremu Tomažu. Ta se prestraši in spusti mrežo, ki jo je ravno vrgel preko glave, nazaj v čoln.

»Tono, Go ajzacu! Pozdravljam te, gospod!« je zajecjal.

»Pelji se k bregu, stari pes, hitro!« je odjeknil strogi odgovor.

Obe ladji hitita k bregu. Tedaj se zasliši iz gozda divje vpitje. Haragura, ki sicer ni razumel nobene besede, ga tolmači po svojih željah in zaključih: »Posrečilo se je!«

2. RIBICI V VASI HIGO.

Globoko sklonjena tečeta p. Nakaura in mali deček skozi prazni prostor med hišo in gozdom in kmalu izgineta v grmovju. Trenutek počakata na robu gozda in še vidita, kako gredo ribiči mirno na svoje delo.

Nekaj sto metrov hodita po dračju, kjer si ribiči sekajo grmičevje za ogenj. Toda že zaslišita globok glas, pokanje vej in sumljiv šum. Vedno globlje prodirata v grmovje in se oprezno plazita dalje. Nakaura se je odločil, da bo svojim lovčevom ušel z vsemi sredstvi japonske bojne umetnosti, ki se je je v mladosti učil.

Veje jima bijejo v obraz. Duhovnik spodreca dolgi kimono, kajti že dolgo ni več oblečen v preprosto obleko svojega reda, ker bi ga ta takoj izdala, ampak ima obleko, kakršno nosi preprosto ljudstvo na Japonskem. Le počasi moreta hoditi naprej. Veliko prepočasi!

Vedno bliže prihaja šum. Pod njunimi nogami izdajalsko pokajo veje. Previdno se oba vsedeta — tudi otrok je spoznal nevarnost — in položita svoje noge na gosto z iglami pokrita tla, ki preprečijo vsak šum.

Tedaj poskoči pred njima nenadoma neka žival — »Usagi! Zajec!« zašepeta Akira — in steče v divjem diru nenadoma proti zasledovalcem.

Oba sta mirna, kot bi okamenela.

Toda žival steče nazaj in za njo prileti puščica. Vidita jo trepetati ob debli nekega bora.

Ali bodo prišli?

Toda slišati ni drugega kot tiho kletev in pritajeno govorjenje. Slednjič se zopet upata plaziti se dalje. Vedno ju spremlja neprijetno pokanje in šum.

Pot se vleče kot da ne bi imela konca.

Ali sta zgrešila smer? Ali sta se vrtela v krogu? Niti misliti ne smeta na to, samo naprej, naprej!

Končno zagledata zid. Goste veje ga pokrivajo do polovice njegove višine. Vendar pelje tu še ena pot, ni sicer široka, toda ravna in dobro vidna.

Ali so vojaki ali ronini, kdo ve, kaj so, že tako daleč? Duhovniku je skoraj tako pri srcu, kot da bi moral tu obležati.

Toda Akira šepeta: »Padre-sama, še niste tukaj!« S hitrim pogledom premeri pot.

»Skoči hitro tja!«

V hipu je mali Akira na drugi strani in najde takoj luknjo ter zleze vanjo. Duhovnik gre za njim, se hitro prepriča, da nič ne izdaja njune poti, in izgine naglo v goščavi. Nekaj časa še lašno šume veje, potem pa vse utihne.

Niti dihanje se ne sliši. Plaziti naprej se nista več smela, ker zaslišita, da gredo ljudje po poti.

Trije vitezi so. Dva meča imajo in viteško opremo. Ustavijo se ne daleč od skritih. Ne prizadevajo si, da bi tiho govorili, saj so dovolj daleč od vasi. Skozi listje se slišijo besede k pregnancema, ki zadržujeta sapo.

»SPOMINI NA PIJA X.«

20. avgusta, na obletnico smrti svetniškega Pija X., so se na njegovem grobu vse dopoldne brale sv. maše. Ves čas je bilo pri grobu veliko vernikov, ki zelo radi in v velikem številu prihajajo sem molit.

V zvezi z obletnico smrti Pija X. so izdali delo umrlega kardinala Merry del Vala »Spomini na papeža Pija X.«. To delo je iz kardinalove zapuščine izdal njegov osebni prijatelj dr. Carrol Habbing. V »Spomilih« so v nekaj značilnih potezah naznačene glavne poteze tega velikega papeža. Objavljenih je tudi nekaj doslej nepoznatih dokumentov, ki vsebujejo osebnna navodila Pija X. nekaterim francoskim škofom ob priliki, ko se je v Franciji izvršila ločitev Cerkve od države.

MIROVNA ZAobljuba SVICARJEV

Švicarski škofje so se obrnili s pastirskim listom na katoliške državljane, v katerem vse pozivajo k zaupanju v Boga in njegovo previdnost. Napravili so zaobljubo, da bodo po koncu vojne organizirali veliko narodno zahvalno romanje k deželnemu zaščitniku sv. Nikolaju iz Flüe, če bo Švici prizaneseno s strahotami vojne.

TEČAJ SVICARSKIH KATOLISKIH ŠTUDENTOV

Švicarska katoliška dijaška zveza je priredila letos v Freiburgu v Švici velik letni tečaj. Samo akademikov je bilo na tečaju 500. Na tečaju je med drugim predaval tudi znani Gonzague de Reynold o duhovni obnovi kot najboljšem jamstvu za ohranitev švicarskih izročil.

Ob zaključku tečaja so izdali manifest, v katerem pravijo: »Prisegamo zvestobo vsemogočnemu Bogu, pod čigar vidnim varstvom stoji naša domovina že od začetka svoje zgodovine. Zvesti švicarskim izročilom hočemo posvetiti vse svoje moči uresničenju krščanskih idej.«

VERSKI STUDIJSKI TEČAJ ITALIJANSKIH AKADEMIKOV

Italijanski katoliški akademiki so imeli od 4. do 10. septembra v Camaldoli svoj verski študijski teden. Sv. oče je po svojem kardinalu državnem tajniku Maglioneju poslal predsedniku tega tedna, škofu iz Bergama msgr. Berareggiu, pismo, v katerem naglašava veliki pomen verske izobrazbe za inteligenta v našem času.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).